

(המשך מעמוד 10)

יתברר כי הוא נקי מכל רבב שדבק בו. כסיכוב הראשון, שהתרחש השבוע, הוא וכה בנקודות.

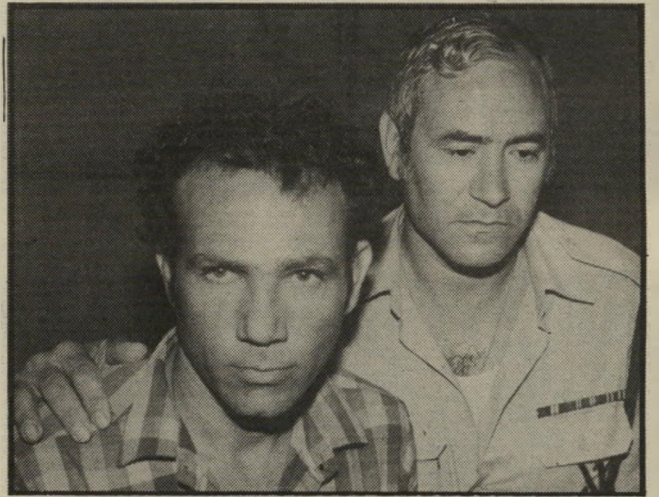
"אין זמן לגנוב!"

ב עזרתו העקיפה של בלאס ניתן היה ללמוד מעט על ההווי הקרי בוצי החדש.

פו, קיבוצניק חדש יחסית, שהלך אחרי אשתו לקיבוץ, הוא בעל עסקים פרטיים מגוונים בעיר. בבעלותו סוכ' נותביטוח בשם שדמה, שעבדה עם הקיבוצים עוד לפני שהוא עצמו הפך

צית צורך בהקמת חברת ביטוח כדי לחסוך פרמיות, שעלו הן תק. פו, מומחה לביטוח, התבקש להעביר את תיק הביטוח של הקיבוצים מהסנה ושדמה לחברה לביטוח חקלאי. הוא הצליח, על חשבון שדמה. אבל את התשתית המיקצועית והאירגונית סיפקה שדמה — החברה הפרטית שפו הקים אותה בעבר.

מסובך זה עוד לא הכל. במישקי האיחוד, שם עבד פו, הוא פגש בעינבל, הנשוי לבת דגניה. האחרון חיפש ג'וב מחוץ לקיבוץ, ופו הציג אותו לפני אחד מיכה גוטשטט, שותף בשדמה. שניהם סיכמו שלייו עינבל יצטרף לחברת ביטוח של שדמה, ששמה

השודר פז (משמאל) בדרך להארכת המעצר 7 ימים בהסכמה

מרגל, משרדיה של מרגל סמוכים למישרדי שדמה, ברחוב יכנה בתל-אביב. עינבל, קיבוצניק ציוני, הלוכש חליפות יקרות וברשותו הון שירש מהוריו, נהג לנסוע לקיבוץ. אחרי

לקיבוצניק. מישקי האיחוד ביטחו אצלו. כשהצטרף לעין-חרוד, נתן כסף ל-קיבוץ וסיפר שאת חלקו בחברה, 50 אחוז, העביר עלישם בנו. בינתיים התעורר בתנועה הקיבוצית

זה לא היה מישחק ילדים — זה לא

היה אקדח צעצוע, אלא כלי נשק קטלני

2 סי"מ מן הלב!

כ ספרים לבני הנעורים חובש גיבורה מערכון את פצעי הכרור במרידיו וממשיך לירות לעבר האיני-דיאנים. בקולנוע קמים השחקנים בתום צילום הסצנה ומוחים מעל גופם את כיתמי הצבע הארום. אורי מחבר בן ה-11 וכדורדו, אורן, בן ה-12, משכונת תל-אירוה בירושלים,

האח שנהרג במילחמה

מביט בתנוחה קרבית מהתמונה בכתפו של אורי, כדור אקדח שירה בו ילד בן גילו, הוא אמיתי וכואב. עוד שני סנטימטרים וזה היה רצח, אומר אביו של הילד. ההורים של אורי, מרדכי וטובה, טרם התאושו מהחוויה הנוראה עברה על כנם. אורי נולד כשנה אחרי שהוריו שיכלו את כנם במלחמת יום הכיפורים, באברודס. מלכד אורי, יש למרדכי וטובה מחבר עוד ארבע בנות, שהציעיה בהן גדולה מאחיה ב-12 שנים. לאחיות האחרות, הנוגרות, יש לידים מהגורים יותר מרודם אורי. ככה הוקונים הפצוע נראה נירגש מהעניין. הוא מתראיין ככקי ורגיל ומציית כרצו להוראות הצלב. עד

שעות העבודה, כמוניות ספיישל. בעיר הגדולה הוא התרוצץ בין בתי-מלון מפוארים, מכוני-ריאות ויקרתיים ומועדוני-החברים, ושגרף כינתיים. קלאב איי, ברחוב ירמיהו בתל-אביב. השבוע, כאשר ניאות סוף-סוף לפתוח את פיו, במסיבת העיתונאים, אמר לו עיתונאי אחד: "אני בטוח שלא היה לך זמן לגנוב. כל הזמן היית עסוק בכילויים".

גוטשטט גילה לפז שעניבל הכניס למרגל כספים של בלאס. פו חשד במשהו, ובשיחה משולשת עם בלאס ועינבל הוא הבין שעניבל מקבל מבלאס עמלות עבור מתן הלוואות ממישקי-האיחוד, שם היה ג'ובר. פו ידע ושתק. עתה הוא מאשים את "השיטה".

חקירת ליבאי הובילה אותו למסק'נה, אולי תפוחה, שבלאס שיחד את פו עליידי העברת כספים לשדמה, תמורת פוליסות-ביטוח, ואילו זה עוד לו לקבל הלוואות ממישקי-האיחוד, תמורת עמלה של 80 אלף דולר. יצא שבלאס טוען כי לא שיחד את עינבל אלא את פו ואם הכסף מצא דרכו למרגל, הרי שבטעות הרבר, פו הציג תוצאות בריקת גלאי-שקר, שקבעו כי בעניין עינבל הוא דובר אמת. מה יהיה עתה?

הכל בגלל צ'ק קטן

פו, שזועדת יוספטל לא מצאה לנכון לזמנו להעיד לפניו, דיבר עם חבריו מהצפון. הללו הדיעזרו ופנו בתחילת חודש מאי, לחוקר הפרטי מאיר סלבסקי כדי שיברוק אם יש ממש בטענות פו על כך שעניבל קיבל שוחד מבלאס. בסכומים של מאות אלפי דולארים. ערב חג השבועות הדייע עינבל לסלבסקי כי הוא מסרב להחקר עלייו בגלאי-שקר. פו, שנחקר בי מכשיר זה, התגלה כדובר אמת. אחרי שהתברר כי עינבל אמר לעוזב את הארץ עם מישפתתו, מידי אחרי חג, התחילה ההתרוצצות. בהג עצמו באו הצפוניים. ביחד עם סלבסקי, לביתו של אלי זמיר, אחד משני ג'וברי התקם, המתגורר במעגן-מיכאל, והציגו לפניו את ההזדהות נגד עינבל. צמרת התקם התלבטה אם לפנות למישטרה או להקים ועדה פנימית. בעבר שלושה ימים פורסמה בהעולם הזה ידיעה ראשונה במדור תשקיף (29.5.85), שסיפרה על הירלמה. בתחילת חודש יוני החליט התקם למסור את הבריקה לידיו של הפרופסור רזי ליבאי, ח"כ העבודה, שהבטיח תשובה בתוך כמה ימים. באמצע חודש יוני גילה העולם הזה לראשונה, שהרמות המסתתרת מאחורי הפרשה היא איש העסקים האלמני רזי בלאס (העולם הזה 12.6.85). רק אז חפר קשר שתיקה תיקשורתית בעניין ליבאי הקר לאנו, לטענתו ביסודיות. לקראת סוף חודש יולי הוא הגיש את המלבוטיו לשני מזכירי התקם, שהעבירו על רעתו את החומר לידיו של חרם גונן, משקי החידה הארצית לחקירות-הנאה. בחומר של ליבאי נכללה חקירה פנימית של הנהלת ביטוח חקלאי חדדי — חברת הביטוח של התנועה הקיבוצית, שהעלתה תהוות לגבי מעשיו של פו וניגוד-האינטרסים שלו.

פו, שזועדת יוספטל לא מצאה לנכון לזמנו להעיד לפניו, דיבר עם חבריו מהצפון. הללו הדיעזרו ופנו בתחילת חודש מאי, לחוקר הפרטי מאיר סלבסקי כדי שיברוק אם יש ממש בטענות פו על כך שעניבל קיבל שוחד מבלאס. בסכומים של מאות אלפי דולארים. ערב חג השבועות הדייע עינבל לסלבסקי כי הוא מסרב להחקר עלייו בגלאי-שקר. פו, שנחקר בי מכשיר זה, התגלה כדובר אמת. אחרי שהתברר כי עינבל אמר לעוזב את הארץ עם מישפתתו, מידי אחרי חג, התחילה ההתרוצצות. בהג עצמו באו הצפוניים. ביחד עם סלבסקי, לביתו של אלי זמיר, אחד משני ג'וברי התקם, המתגורר במעגן-מיכאל, והציגו לפניו את ההזדהות נגד עינבל. צמרת התקם התלבטה אם לפנות למישטרה או להקים ועדה פנימית. בעבר שלושה ימים פורסמה בהעולם הזה ידיעה ראשונה במדור תשקיף (29.5.85), שסיפרה על הירלמה. בתחילת חודש יוני החליט התקם למסור את הבריקה לידיו של הפרופסור רזי ליבאי, ח"כ העבודה, שהבטיח תשובה בתוך כמה ימים. באמצע חודש יוני גילה העולם הזה לראשונה, שהרמות המסתתרת מאחורי הפרשה היא איש העסקים האלמני רזי בלאס (העולם הזה 12.6.85). רק אז חפר קשר שתיקה תיקשורתית בעניין ליבאי הקר לאנו, לטענתו ביסודיות. לקראת סוף חודש יולי הוא הגיש את המלבוטיו לשני מזכירי התקם, שהעבירו על רעתו את החומר לידיו של חרם גונן, משקי החידה הארצית לחקירות-הנאה. בחומר של ליבאי נכללה חקירה פנימית של הנהלת ביטוח חקלאי חדדי — חברת הביטוח של התנועה הקיבוצית, שהעלתה תהוות לגבי מעשיו של פו וניגוד-האינטרסים שלו.

הראמה החלה ב-22 בחודש ינואר. בנק דיסקונט סירב לכבד צ'ק גדול של רזי בלאס לטובת אישית כספים — מיסלקה בינתנועתית של התקם והקיבוץ הארצי. התברר שמול התססים שבלאס נתן כביטחונות, אין פיקדונות מספיקים בדיסקונט. מידי החל משאדמתן עם בלאס. מאחר יתרי התברר, שלתאגיד התקם ומישקי האיחוד היו ביטחונות טובים, בעוד שלא-יש לא היו ביטחונות מספיקים. בלאס העמיד למישכון את כל רכושו, מלבד ביתו ומכוניתו, ואז נפתח המשאדמתן המשולש: בלאס, התנועה הבינקיבוצית ובנק דיסקונט. 28 בינואר פורסם לראשונה בידועות אחרונות שבלאס ומניתו המטוסות בבורסה נקלטו לקשיים. הוא נחשף, הצטלם וביקש שיניתו לו לנשק ובניקר לעסקיו הפרטיים. אז החל מתגלגל כדור-השגל. תוברתיו של בלאס לתנועה הקיבוצית נאמדו בכ-95 מיליון דולר. 67 מיליון דולר לא-ישית 28 מיליון דולר לתאגיד התקם. התנועה הבינקיבוצית הקימה ועדה פנימית, בראשות החכילת לעטבר פנטה יוספטל (73) מקיבוץ גילעד. הוועדה גבתה עדויות על מפלת אישית כספים. שבראשה עמד חיים יולש מקיבוץ חמורה. המסקנות פורסמו באפריל. הן עסקו בטיב העורבות והבטחות ששל המסדות הפינאנסיות של התקם לבקש בעת התקשורות כספיות עם גורמים אחרים. אחר-כך ישבו ארבעת חברי הוועדה מהתקם והוציאו דוח נוסף, על התאגידים הכלכליים של התקם. בין פורסום הדוח הראשון לשני, העביר ג'ובר מישקי האיחוד, אליעזר (ליזיר) עינבל, איש קיבוץ דגניה, סכום של ארבעה מיליון דולר לבלאס, כחלק מהלוואות קיבוציות רגילות לשוק האפור, בתנאי אשראי מועדפים. היה זה אחרי שהתברר כבר כי בלאס אינו מוססה כביטחונות. האור הארום עדיין לא נדלק. חג הסתו. באמצע חודש אפריל, היה מועד מתאים לנחום פו מועד-חרוד (מאוחד) לבריקות. פו, איש ביטוח עצמאי וגם איש-ביטוח של התקם (ניגוד אינטרסים שהמישטרה חקרה עתה), שמע בחצי ארון שעניבל עומד לעזוב את הארץ לשנתיים, לארצות-הברית. הוא פלט, לפני מזכיר דגניה את המילים: "הגנב הזה! רק אז הוא התבקש לדבר."